

Curtea Supremă de Justiție**DECIZIE**

17 aprilie 2013

mun.Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Petru Ursache,

Judecători – Elena Covalenco, Iurie Diaconu,

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar împotriva sentinței Judecătorei Cahul din 07 februarie 2012 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Cahul din 04 decembrie 2012 declarat de inculpatul

Izmailov Oleg Nicolai, născut la 09 decembrie 1957, originar din or.Cita, Federația Rusă, domiciliat în or.Cahul, str.Dunării 5, ap.8.

Cauza a fost examinată în prima instanță de la 16.11.2011 pînă la 07.02.2012, în instanța de apel de la 14.06.2012 pînă la 04.12.2012, în instanța de recurs de la 21.03.2013 pînă la 17.04.2013.

CONSTATĂ :

1. Prin sentința Judecătorei Cahul din 07 februarie 2012, Izmailov Oleg a fost condamnat în baza art.264 alin.(1) Cod penal la amendă în mărime de 250 unități convenționale.

2. Potrivit sentinței s-a stabilit că Izmailov Oleg, la 03 iulie 2011, aproximativ la ora 23.30, conducînd automobilul de model "Volkswagen Jetta", cu n/î CH AZ 359, pe str.Ștefan cel Mare, or.Cahul, în apropierea magazinului "Paradis", încalcînd cerințele pct.39.1); pct.40.1) lit.a); pct.45.2) din Regulamentul Circulației Rutiere, care indică că: înainte începerii deplasării, reîncolonării sau altei schimbări a direcției de mers, conducătorul de vehicul trebuie să se asigure că această manevră va fi executată în siguranță și nu va crea obstacole pentru ceilalți participanți la trafic; înainte virării la stînga sau întoarcerii, conducătorul de vehicul trebuie să se apropie din timp de axa drumului, în cazul circulației dublu sens, sau de marginea stîngă a carosabilului cu circulația în sens unic și să cedeze trecerea vehiculelor care vin din sens opus și urmează să se deplaseze înainte, iar în cazul în care în limita vizibilității apar obstacole, el trebuie să reducă viteza sau să oprească pentru a nu pune în pericol siguranța traficului, și, virînd spre partea stîngă, s-a tamponat cu motocicletă de model "Wolf SY 150T-5B", cu n/î CH AD 012, condusă de Uzun Alexandru cauzîndu-i, conform raportului de expertiză medico-legală nr.232/D din 07.07.2011, vătămări corporale medii.

3. Sentința a fost atacată cu apel de inculpat, care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărîri de achitare, pe motiv că fapta lui nu întrunește elementele infracțiunii, lipsind fapta prejudiciabilă și vinovăția lui în cele incriminate; instanța nu a luat în considerație declarațiile sale date la urmărirea penală

și nu a ținut seama că partea vătămată se deplasa cu motocicletă avînd o viteză mare și luminele deconectate, din care motiv nu l-a putut observa; neîntemeiat instanța și-a bazat concluziile pe: - raportul de expertiză auto-tehnică nr.2062 din 27.09.2011, deoarece defecțiunile la sistemul de iluminare la motocicletă au putut să apară înainte de accident, și nu a dat răspuns dacă dînsul a avut sau nu posibilitatea de a evita ciocnirea; - pe procesul-verbal de cercetare la fața locului și schița accidentului, în care nu a fost indicat corect locul aflării mijloacelor de transport pînă la momentul ciocnirii; - pe declarațiile părții vătămate, care este persoană cointerесată în cauză; instanța incorect a conchis că starea de ebrietate a părții vătămate nu are o legătură cauzală cu accidentul rutier, care nu a fost comis din cauza comportamentului acestuia.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 04 decembrie 2012, a fost respins, ca nefondat, apelul inculpatului, cu menținerea sentinței.

Instanța de apel a constatat că prima instanță a respectat normele procesuale, a verificat complet, sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei și a dat probelor administrate o apreciere legală din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, corect ajungînd la concluzia privind vinovăția inculpatului O.Izmailov în comiterea infracțiunii prevăzute de art.264 alin.(1) Cod penal, făcînd o încadrare juridică justă a acțiunilor lui.

De asemenea, instanța a conchis că prima instanță corect a reținut ca probe ce confirmă vinovăția inculpatului declarațiile părții vătămate A.Uzun, a martorului A.Gorbatenco, și actele cauzei: procesul-verbal de cercetare la fața locului din 03.07.2011, raportul de expertiză medico-legală nr.232/D din 07.07.2011, rapoartele de expertiză auto-tehnică nr.137, 1954 și 2062 din 11.07.2011, 14.09.2011 și 27.09.2011, procesul-verbal de efectuare a experimentului la fața locului din 16.08.2011.

Astfel, instanța de apel a conchis că din analiza ansamblului de probe administrate în cauză, vina inculpatului în comiterea accidentului rutier a fost dovedită integral, iar careva încălcări a legislației procesual penale la acumularea acestora pe parcursul procesului penal nu au fost constatate, nici o acțiune a organului de urmărire penală la care a făcut referire apelantul, și anume procesul-verbal de cercetare la fața locului, schița accidentului rutier, nu a fost considerată ca fiind ilegală în modul și termenul stabilit de Codul procedură penală, prin urmare, toate probele au fost dobîndite în mod legal.

La fel, instanța a apreciat critic declarațiile inculpatului, precum că accidentul a avut loc din cauză că motocicletă nu avea luminile conectate, deoarece aceste afirmații sînt combătute prin raportul de expertiză auto-tehnică nr.1954 din 14.09.2011, prin care s-a constatat că defecțiunile la sistemul de iluminare a motocicletei au apărut în rezultatul accidentului rutier, careva întreruperi în rețeaua electrică nu a existat, în momentul accidentului partea stîngă-față a motocicletei a intrat în contact cu partea din față a automobilului sub un unghi de 50 grade, iar chiar și dacă motociclistul în timpul deplasării avea și o viteză de 50 km/h în momentul începerii virării în stînga de către șoferul automobilului "W-Getta", acesta nu avea posibilitatea să evite accidentul prin frînare, și, respectiv, prin raportul de expertiză auto-tehnică nr.2062 din 27.09.2011, prin care s-a constatat că în timpul deteriorării integrității filamentelor și a etanșietății colbei de sticlă filamentele „fază scurtă” se aflau sub tensiune electrică.

Instanța a respins și argumentul inculpatului, precum că în cadrul cercetării la fața locului au fost încălcate prevederile art.16, 17 Cod de procedură penală, nefiindu-i

asigurat dreptul la apărare, deoarece după efectuarea acțiunilor de urmărire penală, cât și la finisarea urmăririi penale, partea apărării nu a înaintat careva obiecții în acest sens, iar din momentul când inculpatul a fost recunoscut în calitate de bănuțit, acesta a fost asigurat cu apărător, fiind respectate prevederile art.64 Cod de procedură penală.

Referitor la măsura de pedeapsă stabilită inculpatului, instanța de apel a concluzionat că prima instanță la stabilirea acesteia a ținut seama de prevederile art.6, 7, 61, 75 Cod penal, de caracterul și gravitatea infracțiunii săvârșite, de persoana acestuia, care nu are antecedente penale, și corect a considerat de a-i aplica o pedeapsă neprivativă de libertate, sub formă de amendă.

5. Hotărârile judecătorești nominalizate sînt atacate cu recurs ordinar de către inculpat care, fără a invoca vreun temei prevăzut de art.427 Cod de procedură penală, cu referire la circumstanțele de fapt ale cauzei, solicită casarea acestora, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărîri de achitare, pe motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii, invocînd repetat aceleași motive cum au fost invocate în apel și descrise la pct.3 al prezentei decizii.

6. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

Potrivit art.427 alin.(1) Cod de procedură penală hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru repararea erorilor de drept comise de instanța de fond și de apel în cazurile stipulate în acest articol.

În recursul declarat recurentul nu a invocat vreun temei prevăzut de art.427 Cod de procedură penală, dar din conținutul acestuia reiese că dînsul solicită să fie achitat, pe motiv că fapta lui nu întrunește elementele infracțiunii, temei prevăzut de pct.8) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală.

Potrivit art.427 alin.(1) pct.8) Cod de procedură penală, instanța de recurs este în drept să intervină în soluțiile adoptate în cazul în care nu au fost întrunite elementele infracțiunii.

Raportînd norma dată la situația în cauză, Colegiul penal conchide că acest temei nu și-a găsit confirmare la examinarea recursului, nefiind stabilite presupusele erori de drept invocate de către recurent.

Sub aspectul situației de “neîntrunire a elementelor infracțiunii”, se înțeleg acele cazuri cînd s-a produs condamnarea persoanei, însă acțiunile acesteia nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii respective (persoana nu este subiect al acestei infracțiuni, lipsește latura obiectivă sau subiectivă, sau legătura cauzală dintre acestea).

Colegiul constată că instanțele de fond, în conformitate cu prevederile art.101 Cod de procedură penală, au examinat complet și obiectiv probele administrate la dosar atît ale apărării, cât și ale acuzării, verificîndu-le sub aspectul pertinentei și concludenței, atît pe cele obținute în procesul urmăririi penale, cât și în cadrul ședințelor de judecată, astfel concluzia despre vinovăția lui O.Izmailov în comiterea infracțiunii imputate este justă și întemeiată.

Conținutul probelor și valoarea lor probatorie este analizată detaliat și minuțios în textul hotărîrilor instanțelor de fond, și anume: declarațiile părții vătămate A.Uzun, a martorului A.Gorbatenco, și actele cauzei - procesul-verbal de cercetare la fața locului din 03.07.2011, raportul de expertiză medico-legală nr.232/D din 07.07.2011, rapoartele de expertiză auto-tehnică nr.137, 1954 și 2062 din 11.07.2011, 14.09.2011 și 27.09.2011 și procesul-verbal de efectuare a experimentului la fața locului din

16.08.2011, prin care s-a constatat faptul că anume inculpatul, care conducea automobilul de model "Volkswagen Jetta", a încălcat regulile circulației rutiere, deoarece virînd spre stînga, urma să se asigure că manevra dată va fi executată în siguranță și nu va crea obstacole pentru ceilalți participanți la trafic, probe ce nu trezesc careva dubii.

Argumentele principale pe care le invocă recurentul în recurs sînt neaprecierea obiectivă de către instanțele de judecată a probele administrate în cauză.

La acest capitol, Colegiul menționează că temeiurile invocate de recurent, privind modul de apreciere a probelor, nu se încadrează în cele prevăzute de art.427 alin.(1) Cod de procedură penală. Mai mult, aprecierea probelor ține de examinarea cauzei în fapt și în drept fie în instanța de fond, fie în instanța de apel, și dezacordul unei părți în acest sens nu echivalează cu o eroare ce ar da temei de casare a unei hotărîri de condamnare sau de achitare. Totodată, Colegiul penal constată că recurentul invocă în recurs aceleași argumente ca și în apel, asupra cărora instanța de apel deja s-a expus motivat și detaliat, iar concluzia instanței de apel privind vinovăția inculpatului, în opinia instanței de recurs, este justă și întemeiată.

Astfel, Colegiul constată că în cauză s-au stabilit toate elementele componente ale infracțiunii incriminate inculpatului și ca urmare, temeiul stipulat în art.427 alin.(1) pct.8) Cod de procedură penală, nu și-a găsit confirmare la examinarea recursului, nefiind stabilite presupusele erori de drept invocate de către recurent.

Prin urmare, argumentele recurentului, precum că în acțiunile lui lipsesc elementele infracțiunii imputate, vinovat în producerea accidentului rutier fiind partea vătămată, care era în stare de ebrietate se deplasa cu motocicleta avînd luminile deconectate, sînt neîntemeiate și contravin actelor cauzei, inclusiv rapoartelor de expertiză auto-tehnică, prin care s-a constatat că defecțiunile la sistemul de iluminare a motocicletei au apărut în rezultatul accidentului rutier și că careva întreruperi în rețeaua electrică pînă la accident nu au existat, iar starea de ebrietate a părții vătămate nu are o legătură causală cu producerea accidentului rutier, deoarece acesta se deplasa regulamentar pe banda sa de deplasare, astfel accidentul nu a fost comis din cauza comportamentului acestuia.

Nerecunoașterea vinovăției de către inculpat nu echivalează cu achitarea lui, de vreme ce există probe pertinente și concludente care, în ansamblu, din punct de vedere al coroborării lor, dovedesc cu certitudine vinovăția lui în săvîrșirea infracțiunii imputate.

Astfel, analizînd materialele cauzei și hotărîrile judecătorești atacate, Colegiul penal nu constată vreo eroare de drept ce ar afecta legalitatea acestora. Decizia instanței de apel cuprinde fondul apelului și temeiurile de fapt și de drept care au dus la respingerea apelului, precum și motivele adoptării soluției, ceea ce se încadrează în prevederile art.417 Cod de procedură penală.

Pedeapsa este stabilită inculpatului cu respectarea prevederilor art.61, 75-76 Cod penal, în limita sancțiunii normei penale în baza căreia a fost declarat vinovat, ținîndu-se seama de criteriile generale de individualizare a pedepsei, de gradul pericolului social al infracțiunii comise, persoana acestuia și de toate circumstanțele cauzei, care agravează ori atenuază răspunderea.

În acest context, Colegiul conchide că la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța de apel a respectat prevederile legale relevante, prescrise de art.414-419 Cod de procedură penală și a pronunțat o hotărîre motivată și întemeiată, astfel că nu există

temei legal pentru admiterea recursului ordinar declarat de inculpat și, potrivit legii, se dispune inadmisibilitatea acestuia, fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu prevederile art.432 alin.(1), (2) pct.4), 456 Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de inculpatul Izmailov Oleg împotriva sentinței Judecătoriei Cahul din 07 februarie 2012 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Cahul din 04 decembrie 2012 în propria lui cauză penală, fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 15 mai 2013.

Președinte

Petru Ursache

Judecători

Elena Covalenco

Iurie Diaconu